

தீருவள்ளுவராண்டு 2054
2024 நவம்பர், திசம்பர், சனவரி - காலாண்டிதழ்
மலர்-7 இதழ்-23

உலகத்தமிழ்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

E-ISSN : 2581 - 9712

வெளியீடு
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

உலகத்தமிழ்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்கிதழ்

ஆசிரியர் குழு

தலைமை ஆசிரியர்

முனைவர் அவ்வை அருள்
இயக்குநர்(வா),
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை
தொலைபேசி: 0452-2530766
நகர்: 0452-2530799
மின்னஞ்சல்: director@utsmdu.org

ஆசிரியர் குழு (இந்தியா)

முனைவர் வி.திருவள்ளுவன்
துணைவேந்தர்,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்,
தமிழ்நாடு
மின்னஞ்சல்: tamilunivc@gmail.com

திரு.கோபிநாத் ஸ்டாலின்
இயக்குநர் (மு.கூ.வா)
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை,
தமிழ்நாடு
மின்னஞ்சல்: iits@tn.nic.in

முனைவர் கோ.பிலவேந்திரன்
பேராசிரியர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்,
தமிழ்நாடு
மின்னஞ்சல்: drarangapari@gmail.com

முனைவர் வை.இராமராஜபாண்டியன்
புலத்தலைவர், தமிழியற்புலம்
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை,
தமிழ்நாடு
மின்னஞ்சல்: dramarajapandian@gmail.com

முனைவர் தி.உ.மீனா
பேராசிரியர், நவீன இந்திய மொழிகள் மற்றும்
இலக்கியவியல் துறை,
தில்லிப் பல்கலைக்கழகம், தில்லி-110007
மின்னஞ்சல்: dmasdevi@gmail.com / umadchitra@gmail.com

செய்தி ஆசிரியர்

முனைவர் சி.புனியரசு
மின்னிதழ் உருவாக்குநர்,
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

ஆசிரியர் குழு (அமெரிக்கம்)

திரு.ம.ஜெயராமசர்மா
விக்டோரியா கிந்துக் கல்வி மையத்தின் ஆலோசகர்,
அக்கினிக்குச்சு மின்னிதழ் இலக்கிய ஆலோசகர்,
"தடாகம்" தமிழ் இலக்கிய வட்டத்தின் பண்பாட்டு
இலக்கிய ஆலோசகர், ஆகதிரேலியா.
மின்னஞ்சல்: jeyaramiyer@yahoo.com.au

முனைவர் சி.இளங்குமரன்
விரிவுரையாளர், தமிழ்ப்பிரிவு,
தற்கால மொழிகள் துறை,
மொழிகள் மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பமும்,
கல்தான் இடரில் பல்கலைக்கழகம்,
தாஞ்சோம்மாலிம், பேராக், மலேசியா.
மின்னஞ்சல்: s.lingkumaran@gmail.com

முனைவர் இர.பிரபாகரன்
கணிதத் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்,
பல்வேறு தமிழ்ச்சங்கங்களில் பதவி வகித்தவர்,
அமெரிக்கா.
மின்னஞ்சல்: prabu0111@gmail.com

முனைவர் வி.ஜீவகுமாரன்
அரச நூலகத்தில் தமிழ்ப்பகுதியின் பொறுப்பாளர்,
ஆலோசகர், நகரசபையின் புனியியல் சார்ந்த
தொழில்நுட்பப்பிரிவின் பொறுப்பாளர், வடமங்கலம்.
மின்னஞ்சல்: jeevakumaran5@gmail.com

முனைவர் ஆ.ரா.சிவகுமாரன்
இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்மொழி பண்பாட்டுப் பிரிவு,
தேசியக் கல்வித் துறை, நன்யாங் தொழில்நுட்பம்
பல்கலைக்கழகம், சிங்கப்பூர்.
மின்னஞ்சல்: sivakumaran.r@nie.edu.sg

கொடர்புக்கு

☎ 0452 - 2530766 / 2530799
✉ utsmdu2@gmail.com
📘 Uts Mdu
🌐 @TamilUlaga
📺 உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

முகவர்

இயக்குநர்,
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை,
மருத்துவர் தங்கராசு சாலை,
சட்டக்கல்லூரி அருகில்,
மதுரை - 625020

உலகத்தமிழ்

காலாண்டிதழ்

உள்ளே

வ. எண்	தலைப்பு	பெயர்	பக்
1.	ஈழத்தில் கண்ணகை அம்மன் வழிபாடும் மன்பேராய நோக்கும்	- பேராசிரியர் பாசைந்தரம் சிவசுப்பிரமணியம்	04
2.	ஐங்குறுநூற்றில் உளவியல்	- முனைவர் ந. தமிழ்மொழி	16
3.	செம்மொழி இலக்கியங்களில் அமைதியும் நல்லிணக்கமும்	- முனைவர் சீரா.சிங்கராஜா	27
4.	மலேசியத் தமிழ் நாவலின் கருப்பொருள் வகையாக்கமும் தமிழாசிரியர்களின் ஈடுபாடும் - ஓர் ஆய்வு	- சீனிவாசன் சந்திரன்	34
5.	தமிழ்கூறும் 'மதுரைகள்'	- முனைவர் பி. ஆறுமுகம்	39
6.	கம்பராமாயணத்தில் தானங்கள்	- முனைவர் க.மங்கையர்க்கரசி	47
7.	அகவை நிர்மலாவின் 'மந்தாரை' கவிதைத் தொகுதிகளில் காணலாகும் சுவர்க்கை சிந்தனைகள்	- வைத்தியா	55
8.	ஓலி அடங்கிப் பேசும் அகப்பாத்திரங்கள்	- ச.கண்மணிகனேசன்(ஓய்வு)	62
9.	கறுப்புர் விடுதலையில் : ஆளுமைகளும் அரசியல் சிபக்கங்களும்	- ஊ. முத்துப்பாண்டி	71
10.	கூத்தராரற்றுப்படை குறிப்பிடும் நிகழ்த்து கலைஞர்களின் வாழ்வியலும் பண்பாடும்	- ச.வாகதேவன்	83
11.	நூலியல் நோக்கில் நற்றிணையில் வெள்ளிவிதியார் பாடல்கள்	- வி.ஜெயவிரியா	89
12.	சே.சீராமானுஜம் நாடகங்களில் விளிம்புநிலை மக்கள்	- க.சிவஞானசம்மந்தம்	95
13.	தமிழ் இலக்கியங்களில் பாண்டிய நாட்டுச் சித்திர மாடங்கள்	- முனைவர் கு.கவிமணி	102
14.	திருமுருகாற்றுப்படைமில் நக்கீரர் கையாளும் எண்ணுப்பெயர்கள்	- திருமதி ஜே.எஸ். ஊர்மிளா	107
15.	திருநெல்வேலி வட்டார வழக்குச் சொற்கள்	- முனைவர் மு.ரா.மலிதா பர்வின்	116
16.	தென்னிந்தியர்களின் வருகையும் கலாச்சார நெருக்கடியும் - 'தெனா' நாவலை முன்வைத்து	- மு.காயத்ரி	121
17.	அபெர்ஃசியஸின் தமிழ் இலக்கண எழுதியல்	- முனைவர் ச. முருகேசன்	128

திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் கையாளும் எண்ணுப்பெயர்கள்

திருமதி ஜே.எஸ். ஊர்மிளா

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
சௌராஷ்ட்ர கல்லூரி (தன்னாட்சி),

மதுரை - 625004.

மின்னஞ்சல் : js.urmila@gmail.com

முன்னுரை

இலக்கியங்களில் பாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தும்போது ஒவ்வொரு இலக்கிய ஆசிரியருக்கு ஒவ்வொரு தனித்தன்மை உண்டு. அத்தகைய வகையில் திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் முருகனை வழிபட வரும் மும்மூர்த்திகளையும், அவர்களோடு வரும் தேவகணங்களையும் அறிமுகப்படுத்தும்போது எண்ணுப்பெயர்களைக் கையாண்டுள்ளார். தனித்தனியே பெயரைக் குறிப்பிடாமல் அவர்களுடைய சிறப்பினை உணர்த்தும் எண்ணுப்பெயர்களால் குறிப்பிடுகின்றார். அவ்வெண்ணுப்பெயர்களை ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

எண்ணுப்பெயர்கள்

“எண் என்பது எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல், சார்த்தல், எண்ணல் முதலிய அளவைகளால் எண்ணப்படும் பருப்பொருளும், நுண்பொருளுமாகிய வடிவங்களையும், உருவங்களையும், தனியாகவும், குழுவாகவும், நிரலாகவும், உணரவும், உணர்த்தவும் அமைத்து வழங்கும் கணிதக் குறியீடாகும். அவற்றைச் சுட்டி உணர்த்தும் சொற்கள் எண்ணுப்பெயராகும். எண் என்பது எண்ணுதலான் அமைந்த காரணப்பெயராகும். எண்ணுப்பெயர்கள் பெயர்களின் இயற்பெயராகா பொருளை அளவிட்டுணர்த்தும் குறிப்புப் பெயர்களேயாகும்” என்கிறது வாழ்வியல் களஞ்சியம்.

தமிழ் மொழியில் எண்ணுப்பெயர்களை ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது, பத்து, நூறு, ஆயிரம், கோடி, தாமரை, வெள்ளல், ஆம்பல் எனக் கூறுவர். இவ்வெண்ணுப் பெயர்கள் திணை, பால் விசுவாசியோடு கூடி இருவர், நால்வர், எண்வர், பதின்மர், முப்பத்துமூவர், நூற்றுவர் எனப்பொருளின் தொகுதிப் பெயராகவும் வரும் என்கிறது வாழ்வியல் களஞ்சியம். அவற்றை மனதில் கொண்டு

பல ஆசிரியர்கள் இலக்கியங்களில் எண்ணுப்பெயர்களைக் கையாளுவதைக் காணமுடிகின்றது. திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் எண்ணுப்பெயர்களை அழகாகக் கையாண்டுள்ள விதம் வியப்பிற்குரியதாகும்.

திருமுருகாற்றுப்படையில் இடம் பெறும் எண்ணுப்பெயர்

திருமுருகாற்றுப்படையில் இடம் பெறும் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஒன்பது, பன்னிரெண்டு, பதினெட்டு, முப்பத்து மூன்று, நாற்பத்தெட்டு, நூறு, ஆயிரம், பலர் என்ற எண்ணுப்பெயர்களை நக்கீரர் பயன்படுத்தியுள்ள விதத்தினைக் காணலாம்.

ஒன்று

சிறந்த மனிதன், சிறந்த பொருள் என்று ஒன்றைத்தான் குறிப்பிடுகிறோம். சிவனுக்கு 'ஏக்நாத்' என்ற ஒரு நாமம் உண்டு. எல்லா மதங்களும் கடவுள் ஒருவரே என்கிறது. நாம் நம் முகத்தை நோக்குகையில் நமக்கு இரண்டு கண்கள், இரண்டு காதுகள், இரண்டு மூக்குத்துளைகள் உள்ளது. ஆனால் வாயும், நாக்கும் மட்டும் ஒன்று தான் உள்ளது. ஏனென்றால் நாம் வார்த்தைகளை விட்டு விட்டால் மீண்டும் அதைத் திரும்பப் பெற இயலாது. இதனை மனதில் கொண்ட நக்கீரர்,

“இரு பேர் உருவின் ஒரு பேர் யாக்கை” (பா-57)

எனப் பாடியுள்ளார். இப்பாடலடியில் இருவேறு உருவம் இணைந்த சூரனுடைய ஒரு உடம்பைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“பல் கதிர் விரிந்தன்று, ஒரு முகம்,...” (பா.92)

இப்பாடலடியில் ஆறு முகனுடைய ஒருமுகம் பெருமையை உடைத்தாகிய இருட்சியையுடைய உலகம் குற்றமின்றாய் விளங்கும்படி பல கிரணங்களையும் தோற்றுவித்தது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார்.

“... ஒரு முகம்,

ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்தினிது ஒழுகிக்

காதலின் உவந்து வரங்கொடு தன்றே” (பா.92-94)

இப்பாடலடியில் ஒரு முகம் தன் மேல் அன்பு செய்தவர்கள் துதிக்க அதற்குப் பொருந்தி அவர்க்கு இனிதாக நடந்து அவர் மேற்சென்ற காதலாலே மகிழ்ந்து வேண்டும் பொருள்களை முடித்துக் கொடுத்தது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார்.

“... ஒரு முகம்

குறவர் மட மகள், கொடி போல் நுகுப்பின்

மடவரல், வள்ளியொடு நகை அமர்ந்தன்றே” (பா.100-102)

இப்பாடலடியில் ஒருமுகம் குறவருடைய மடப்பத்தையுடைய மகளாகிய வள்ளி போலும் இடையினையுடைய வள்ளியுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இரண்டு

மனிதனுடைய உடம்பில் உள்ள கண்கள், கரங்கள், உதடுகள், கால்கள் என அனைத்துமே இரண்டு என்ற எண்ணைக் குறிக்கும். சக்தி, சிவம், ஆண், பெண், எல்லாமே இரண்டு தான். இரண்டு என்ற எண்ணை மனதில் கொண்ட நக்கீரர்,

“இரு பேர் உருவின் ஒரு பேர் யாக்கை,” (பா-57)

எனப் பாடியுள்ளார். இப்பாடலடியில் குதிரையும், மனிதனும் ஆகிய இரு வேறு உருவம் இணைந்த தூரனுடைய உடம்பைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இருவர் சுட்டிய பல் வேறு தொல் குடி,” (பா-178)

இப்பாடலடியில் தாயும், தந்தையுமாகிய இருவர் குலத்தையும் உலகத்தார் நன்கென்று மதித்த பலவாய் வேறுபட்ட பழைய குடியில் பிறந்த இருபிறப்பாளர் என்கிறார்.

“இருபிறப்பாளர், பொழுது அறிந்து நுவல” (பா-182)

இப்பாடலடியில் உபநயனத்துக்கு முன்பு ஒரு பிறப்பும், பின்பு ஒரு பிறப்பாகிய இரு பிறப்பினையுடைய பார்ப்பனரைக் குறிப்பிடுவதற்கு இருபிறப்பாளர் என்ற சொல்லை இணைத்துள்ளார்.

“முரண் கொள் உருவின் இரண்டு உடன் உடஇ,” (பா.230)

இப்பாடலடியில் தம்மிற் பகைத்தல் கொண்ட வடிவினையுடைய இரண்டு ஆடையை உள்ளொன்றும், புறம் ஒன்றுமாக உடுத்து - அதாவது (குறமகள் மாறுபட்ட வடிவினை உடைய இருவேறு. ஆடையை உள்ளொன்றும், புறமொன்றுமாக உடுத்தியிருக்கிறாள்) என்பதைக் குறிப்பிட்ட நக்கீரர் “இரண்டு உடன் உடஇ” என்பதில் இரண்டு என்ற எண்ணைக் கூறியுள்ளார்.

மூன்று

மூன்று என்ற எண்ணிற்குத் தனிச் சிறப்பு உண்டு. மும்மூர்த்திகள், ப்ரம்மா, விஷ்ணு, சிவன், கல்வி, செல்வம், வீரம் - இம்- மூன்றும் மனிதனுக்குத் தேவையானது. முக்கண் உடைய சிவனைக் குறிப்பிடும்போது நக்கீரர்,

“உமை அமர்ந்து விளங்கும், இமையா முக் கண்,” (பா.153)

என்று பாடியுள்ளார். இப்பாடலடியில் சிவன் என்று கூறுவதற்குப் பதிலாக இதழ் குவியாத மூன்று கண்ணினையுடைய செல்வன் என்று கூறியுள்ளார்.

“மூன்று வகை குறித்த முத்தீச் செல்வத்து” (பா.181)

நாற்சதுரமும், முச்சதுரமும் வில்வடிவுமாகிய மூன்று வகையைக் கருதின ஆகவன்யம் என்னும் மூன்று தீயானுண்டாகிய செல்வத்தினையுமுடைய என்பதற்கு இப்பாடலடியில் மூன்று என்று இரு இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

“ஒன்பது கொண்ட மூன்று புரி நுண் ஞாண்” (பா.183)

இப்பாடலடியில் முந்நூல் கொண்டு முப்புரியாக்குதலின், ஒன்பதாகிய நூலைத் தன்னிடத்தே கொண்ட ஒரு புரி மூன்றாகிய நுண்ணிய பூணுநூல் என்று பொருள் கூறுகிறார்.

நான்கு

‘நான்கு’ என்னும் எண் நான்கு திசைகளையும், நான்முகனையும், நான்கு வேதத்தினையும், நாற்பெரும் தெய்வத்தையும் (அயன், திருமால், இந்திரன், உருத்திரன்) குறிக்கும். அதுபோல நான்கு என்பதை,

“ஈர் இரண்டு ஏந்திய மருப்பின், எழில் நடை” (பா-157)

இப்பாடலடியில் ஈர் இரண்டு ஏந்திய என்பதற்கு நான்கு உயர்ந்த தந்தங்களைக் கொண்டதும், அழகிய நடையையுடையதும், நிலத்தே தாழ்ந்த பெரிய துதிக்கையை உடையதுமாகிய ஐராவதம் என்னும் யானையின் தந்தத்தினைக் குறிக்க நான்கு என்ற எண்ணைப் பயன்படுத்தி உள்ளார்.

“நாற்பெருந் தெய்வத்து நல் நகர் நிலைஇய

உலகம் காக்கும் ஒன்று புரி கொள்கைப்” (பா-160-161)

நாற்பெருந் தெய்வம் என்பதற்கு - நான்கு தெய்வங்கள் என்கிறார். அதாவது இந்திரன், யமன், வருணன், குபேரன் ஆகிய நால்வரைக் குறிப்பிட நாற்பெருந் தெய்வம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“நான்முக ஒருவற் சுட்டி, காண்வர” (பா.165)

அயனைக் குறிப்பிடுவதற்கு, நான்முகன் என்று அதாவது நான்கு முகங்களை உடையவன் அயன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“நால் வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரொடு” (பா.167)

நான்காகிய வேறுபட்ட இயல்பினையுடைய முப்பத்து மூவரைக் குறிப்பிடும் போது நான்கு என்ற எண்ணைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

ஐந்து

ஐந்து என்ற எண் பஞ்சப் பூதங்களையும், பஞ்சவிளக்கையும், பஞ்சகவ்யத்தையும் குறிக்கும். ஆனால்,

“ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப” (பா.254)

என்று இப்பாடலடியில் நக்கீரர், சதாசிவனும், மயேச்சுரனும், உருத்திரனும், அரியும், அயனும், பூதங்கட்குத் தெய்வமாகலின் அவர்களை ஐவரென்றார். அவ்வைவருள் உருத்திரன் தெய்வமாகிய தீயைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். உருத்திரன் என்று நேரடியாகக் கூறாமல், ஐவருள் ஒருவன் என்று ஐவரையும் முதலில் குறிப்பிட்டுப் பின் அதில் ஒருவனாகிய உருத்திரனைக் கூறியுள்ளார்.

ஆறு

ஆறு என்னும் எண் ஆறுமுகன், ஆறுபடைவீடு என்பதைக் குறிப்பதுபோல நக்கீரர் ஆறு என்பதை,

“அறு வேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி” (பா.57)

இப்பாடலடியில் அறு வேறு வகை என்பதற்கு ஆறாகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே என்கிறார்.

“ஆங்கு, அம்மூஇரு முகனும், முறை நவின்று ஒழுகலின்” (பா.103)

அம் மூ இருமுகம் என்பதற்கு அவ்வாறு முகமும் என்று ஆறு முகனாகிய முருகனைக் குறிப்பிடுகிறார்.

“இரு மூன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது” (பா - 177)

இப்பாடலடியில் இரு மூன்று ஏந்திய என்பதற்கு, இங்கு முருகப்பெருமானை வழிபடும் அந்தணர்கள் செய்யக்கூடிய ஆறு தொழில்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்விடத்தில் ஆறுமுகனுடைய அடியார்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடவருவதனால் ஆறு எண் எண்ணைப்பெற்ற தொழில்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. இதனை ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்னும் அவர்களுக்கு உரிய ஆறு தொழில்களையும் கடமையாகக் கொண்டு அத்தொழில்களைச் செய்தலிலே சிறிதும் வழுவாதவர்கள் அந்தணர்கள் என்று சிறப்பித்துப்பொருள் காண்கிறார்.

“ஆறு எழுத்து அடக்கிய அரு மறைக்கேள்வி” (பா.186)

இப்பாடலடியில் ‘ஆறெழுத்தடக்கிய’ என்பதற்கு ஆறெழுத்தினைத் தன்னிடத்தே அடக்கியிருக்கின்ற கேட்டற்கரிய, மறைமொழி மந்திரமாகிய ‘சரவணபவ’, ‘குமாராய நம’ என்பதை மட்டுமே குறிக்கும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

“அறுவர் பயந்த ஆறு அமர்செல்வ!” (பா.255)

இப்பாடலடியில் அருந்ததியொழிந்த அறுவராலே பெறப்பட்ட ஆறுவடிவு பொருந்திய செல்வ என்று ஆறு முகனை (முருகனைக்) குறிப்பிடுகிறார்.

ஒன்பது

ஒன்பது என்ற எண் நவரசத்தையும், நவபாசாணத்தையும், நவரத்தினத்தையும், நவமணிகளையும் குறிக்கும். அதுபோல,

“ஒன்பது கொண்ட மூன்று புரிநுண்ணூண்” (பா-183)

என்று நக்கீரர் பாடியுள்ளார்.

இப்பாடலடியில் முந்நூல் கொண்டு முப்புரியாக்குதலின், ஒன்பதாகிய நூலைத் தன்னிடத்தே கொண்ட ஒரு புரி மூன்றாகிய நுண்ணிய பூணூறால் என்று பொருள் கூறுகிறார். இவற்றில் ஒன்பது என்ற எண்ணும், மூன்று என்ற எண்ணும் இதில் பொருந்திக் கூறியுள்ளார்.

பன்னிரண்டு

“ஆங்கு, அப் பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி” (பா-118)

இப்பாடலடியில் பன்னிரு என்பதற்குப் பன்னிரண்டு கைகளைக் குறிப்பிடுகிறார். பன்னிரண்டு கையும் முகத்தின் பகுதியிலே படும்படி தொழிற்செய்து என்று குறிப்பிடுகிறார்.

பதினெட்டு

“ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர் நிலை பெறீஇயர்” (பா-168)

இப்பாடலடியில் ஒன்பதிற்று இரட்டி என்பதற்குப் பதினெட்டு என்ற எண்ணைக் குறித்துள்ளார். பதினெட்டு என்ற எண் பதினெண் கணங்களைக் குறிக்கும். அது தேவரும், அசுரரும், தைத்தியரும், கருடரும், கின்னரரும், கிம்புருடரும், இயக்கரும், விஞ்சையரும், இராக்கதரும், கந்தருவரும், சித்தரும், சாரணரும், புதமும், பைசாசகணமும், தாராகணமும், நாகரும், ஆகாயவாசிகளும், போகப் பூமி ஆகியோர் ஆவார்.

முப்பத்து மூன்று

முப்பத்து மூன்று என்ற எண் தேவர்களைக் குறிக்கும், அவற்றை மனதில் கொண்டு,

“நால் வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரொடு” (பா.167)

என்று நக்கீரர் பாடியுள்ளார்.

‘பதினொரு மூவரொடு’ என்பதற்கு நான்கு வேறுபட்ட இயல்புடைய தேவர், முப்பத்து மூவர் என்கிறார். இவர்கள் உயர்ந்த நிலையைப் பெற்றவர்கள் இம்முப்பத்து மூவரை அசுவனி தேவர் - 2, வசுக்கள் - 8, உருத்திரர் - 11, ஆதித்தர் - 12 என நான்கு வகையாகப் பிரிக்கிறார்.

அசுவனி தேவர் (2) : நாசத்யன், தசரன் எனப்படுவர்.

வசுக்கள் (8) : அனலன், அனிலன், ஆபத்னசவன், சோமன், தரன், துருவன், பிரத்தியூசன், பிரபாசன் எனப்படுவர்.

உருத்திரர் (11) : மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசயன், வீமதேவன், பவோந்பவன், காபாலி, செமியன் எனப்படுவர்.

ஆதித்தர் (12) : வைகத்தன், விவச்சுதன், வாசன், மார்த்தண்டன், பாற்கரன், இரவி, உலோகப்பிரகாசன், உலோகசாட்சி, திரிவிக்கிரமன், ஆதித்தன், திவாகரன், அங்கிசமாலி எனப்படுவர்.

இப்பாடலடியில் முருகனைக் காண்பதற்காக முப்பத்து மூவராகிய தேவர்கள் வருகிறார்கள் என்று பொருள் கூறுகிறார்.

நாற்பத்தெட்டு

நாற்பத்தெட்டு என்ற எண் ஒரு மண்டலத்தினை அதாவது 48 நாளைக் குறிக்கப் பயன்படுத்துவர்.

“அறு நான்கு இரட்டி இளமை நல்வியாண்டு” (பா.179)

என்று நக்கீரர் பாடியுள்ளார்.

இப்பாடலடியில் ஆறு நான்கு இரட்டி என்பதற்கு நாற்பத்தெட்டு ஆண்டு என்றும், தங்களுடைய இளமைக்காலம் முழுவதும் பிரமசரியங்காத்த பேராண்மையாளர்கள் என்றும், அறக்கொள்கைகளை மட்டும் கடைபிடிக்கக்கூடிய அந்தணர்கள் என்பதைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

நூறு

நூறு என்றால் சதம். சான்றோர்கள் ‘நூறு ஆண்டு காலம் வாழ்க’ என்றும், மக்களை வாழ்த்துவதற்கு நூறு என்ற எண்ணைப் பயன்படுத்துவார்கள். ஆனால் நக்கீரர்,

“...நூறு பல்

வேள்வி முற்றிய வென்று அடு கொற்றத்து” (பா-155-156)

என்று பாடிய இப்பாடலடியில் நூறு யாகங்களைச் செய்து முடித்தவன். அதனால் பகைவர்களை வென்று கொல்கின்ற வெற்றியை உடையவர் இந்திரன் என்று பொருள் கூறுகிறார்.

ஆயிரம்

“நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து, நூறு பல்” (பா.155)

‘நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து’ என்பதற்கு இப்பாடலடியில் நூற்றைப் பத்தால் பெருக்கி வரும் ஆயிரம் கண்களை உடையவர் இந்திரன் என்று பொருள் கூறுகிறார். ‘நூற்றுப்பத்தடுக்கிய என்பதற்கு இந்திரன் கௌதமுனிவரிடம் பெற்ற சாபத்தையும் நினைவுபடுத்துகிறார்.

பலர்

“பலர் புகழ் ஞாயிறு கடல் கண்டாஅங்கு” (பா-2)

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட எண்களைக் குறிப்பிடும் போது, நம் முடைய முன்னோர்கள் பேச்சு வழக்கில் பல சில என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். நக்கீரர் இப்பாடலடியில் “எல்லாச்சமயத்தாரும் புகழும் ஞாயிற்றைக் கடலிடத்தே கண்டாற் போல” என்று குறிப்பிடுவதற்கு “பலர் புகழ்” ஞாயிறு” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

“வாழிய பெரிது!” என்று ஏத்தி, பலர் உடன்

சீர் திகழ் சிலம்பு அகம் சிலம்பப் பாடி” (பா.39-40)

இப்பாடலடியில் கோழி மேலாய் நின்ற கொடி நெடுங்காலம் வாழ்வதாக வென்று வாழ்த்தி, சூரமகளிர் பலருடன் கூடிச் சீர்மை விளங்குகின்ற மலையிடமெல்லாம் ஆரவாரிக்கப்பாடி ஆடும் சோலை என்று பொருள்படுமாறு பாடுகிறார் நக்கீரர்.

“வலம்வயின் உயரிய, பலர் புகழ் திணி தோள்” (பா.151)

இப்பாடலடியில் இறைவியின் ஒரு பக்கத்தே இருக்கக்கூடிய செல்வனைக் குறிப்பிடுவதற்கு, பலரால் புகழ்கின்ற சிக்கென்ற தோளினை உடைய என்று குறிப்பிடுகிறார்.

“பலர் புகழ் மூவரும் தலைவர் ஆக” (பா.162)

இப்பாடலடியில் பலரும் புகழ்கின்ற அயன் அரி அரனென்னும் மூவரும் தத்தத்தக்குரிய தொழில்களை முன்புபோல நிகழ்த்தித் தலைவராக வேண்டி என்பதைக் குறிப்பிடப் பலர் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

“பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே!” (பா.268)

இப்பாடலடியில் பலரும் புகழ்ந்து சொல்லும் நன்றாகிய சொற்களையுடைய பரசமயத்தினுள்ளார்க்கு ஏற்றின் தன்மையை உடையவனே என்று குறிப்பிடுகிறார்.

முடிவுரை

எண்ணுப்பெயர்களை எண்ணிக்கைக்காக மட்டுமே பயன்படுத்துவதைத் தவிர்த்து, பாத்திர அறிமுகத்திற்கும் பயன்படுத்தலாம் என்னும் நக்கீரரின் புலமைத் திறத்தையும், ஒன்றோடு ஒன்றைத் தொடர்புபடுத்தி அதன்மூலம் புராணக்கதைகளையும் நமக்கு நினைவூட்டுவதைத் திருமுருகாற்றுப்படையின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

சங்க வாழ்த்து

யொன்னும் துக்கும் முத்தும் மணியும்
மாமலை பயந்த காமரு மணியும்
ஓடையச் சேய வாயினும் தொடையுணர்ந்து
அருவிலை நன்கலம் அமைக்குங் காலை
ஒருவழித் தோன்றியாங்கு உலகவாழ் தமிழர்
தண்ணிய உறவால் தழைத்தனர்
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் உண்மை யானே...!

- உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை